

Welk type partij kan een antwoord geven op de uitdagingen van de 21e eeuw

Algemene resolutie van het Internationaal Communistisch Seminarie

Brussel 7 mei 2007

Marxistische Studies Nr. 79, 2007

I. Een leninistische partij

1. Negentig jaar geleden, in 1917, leidde de bolsjewistische partij het Russische proletariaat naar de overwinning in de Grote Socialistische Oktoberrevolutie. De partij was toegerust met de door Lenin ontwikkelde strategie en tactiek van de socialistische revolutie. De bolsjewistische partij ontstond in voortdurende strijd met zowel het rechtse als het linkse opportunisme.

2. Oktober 1917 heeft de geldigheid van de grondbeginselen van de bolsjewistische partij bevestigd. Bij de ontwikkeling van haar lijn moet de partij de klassenstrijd op nationaal en internationaal vlak analyseren vanuit het perspectief van de werkende klasse en in het licht van het marxisme-leninisme. Zij moet vele banden onderhouden met de werkende mensen en in hun belang de langdurige strijd aanbinden. Zij dient haar revolutionaire geest te onderhouden door de beginselen van het democratisch centralisme toe te passen, kritiek en zelfkritiek te beoefenen en opportunisme te bestrijden. De hele geschiedenis van de revolutionaire bewegingen in de 20^e eeuw bewijst het: zonder een marxistisch-leninistische partij was de overwinning van het socialisme in Oost-Europa en van de revoluties in China, Vietnam, Korea en Cuba onmogelijk. Het socialisme en de nationaal-democratische revoluties kunnen er zonder niet zegevieren.

3. Deze partij, zoals Lenin die voor ogen had, ontleent haar karakter aan haar strategisch doel: de socialistische revolutie maken en breken met de burgerlijke democratie. Zij onderscheidt zich van het sociaal-democratische en electoralistische type dat als doel heeft het systeem te besturen. Uiteindelijk heeft de sociaal-democratische weg van geleidelijke hervormingen om tot de bevrijding van het proletariaat te komen, geleid tot de versterking van de heerschappij van de burgerij en de perfectionering van de uitbuitingsvormen.

4. Aan het eind van de 20^e eeuw elimineerde de restauratie van de oude kapitalistische orde in de Sovjet-Unie en in de Oost-Europese landen alle verworvenheden van de Oktoberrevolutie, die al sedert 1956 werden ondermijnd door de opkomst van het revisionisme.

Zowel voor de mensen in de voormalige socialistische landen als voor de werkende massa's in de rest van de wereld betekende het herstel van het kapitalisme een zware klap. De agressiviteit van het imperialisme wakkerde daardoor wereldwijd aan. Vele voorzieningen voor de werkende mensen die te danken waren aan het bestaan van de Sovjet-Unie, werden sindsdien geofferd op het altaar van de superwinsten.

5. Deze contrarevolutie ontketende een enorme anticommunistische campagne. Om voor eens en voor altijd komaf te maken met de communistische dreiging pakt de burgerij de partijen van het leninistische type aan en lonkt zij openlijk of heimelijk naar het fascisme. Zo werden de communistische partijen van Letland, Litouwen en andere voormalige Sovjetrepublieken verboden. Bovendien zijn er steeds pogingen om de communistische partijen uit te sluiten van het politieke leven. De Tsjechische Communistische Jeugd (ksm) is verboden omdat zij de private eigendom van productiemiddelen bestrijdt en opkomt voor sociale, collectieve eigendom. In andere vroegere socialistische landen vervolgt men communisten terwijl men de fascistten rehabiliteert. In weerwil van alle democratische regels kondigde Polen een zuiveringswet af. In een aantal andere landen, waaronder verscheidene Arabische landen (Tunesië, de Golfstaten) zijn communistische partijen verboden of worden zij niet erkend. In december 2005 werd een ontwerp-resolutie ingediend bij de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa (pace) over de ‘ van een internationale veroordeling van de misdaden van de totalitaire communistische regimes.

Hieruit blijkt wat burgerlijke wettelijkheid vandaag nog kan betekenen. Het zal niet lang meer duren voor de strijd tegen privatiseringen en voor een algemeen, openbaar en gratis systeem van onderwijs, gezondheidszorgen, en pensioenvoorzieningen, enz., illegaal wordt.

6. Wereldwijd zijn een aantal vroegere communistische partijen overgegaan tot parlementarisme en klassenverzoening waarbij ze zich hebben losgemaakt van de vitale belangen van de massa's. De oprichting van de Partij van Europees Links heeft dit proces geconsolideerd en geïnstitutionaliseerd op Europees niveau. Deze partij werkt samen met de burgerij in de aanval tegen de leninistische partijopvatting. Hieruit blijkt hoe gevaarlijk het is om ideologische en politieke toegevingen te doen aan de klassenvijand, zoals de leiding van de Partij van Europees Links doet.

7. In 1908, bijna een eeuw geleden was de strijd tegen de herziening van het marxisme door Bernstein aan de orde. Lenin legde toen de essentie bloot van het revisionisme en reformisme. Die tekst blijft vandaag brandend actueel: ~De beweging is alles “ het einddoel niets“ dit gevleugelde woord van Bernstein drukt het wezen van het revisionisme beter uit dan vele lange beschouwingen. Van geval tot geval zijn houding bepalen, zich aanpassen aan de gebeurtenissen van de dag, aan het kleine politieke gedoe, de fundamentele belangen van het proletariaat, de meest kenmerkende eigenschappen van het gehele kapitalistische stelsel, van de gehele kapitalistische ontwikkeling vergeten en deze fundamentele belangen aan werkelijke of vermeende voordelen van het ogenblik opofferen “ dat is de revisionistische politiek. • [\[50\]](#)

8. Een leninistische partij opbouwen, die trouw de weg volgt van de Oktoberrevolutie, blijft een hoofdtaak in elk land. Er is maar een antwoord mogelijk op de centralisatie van het kapitaal, op de dictatuur van de monopolies, het imperialisme en hun lakeien: de georganiseerde macht van de arbeidersbeweging, die hand in gaat met de onderdrukte volkeren en de socialistische landen. Er kan onmogelijk een eind komen aan onderdrukking en oorlog als communisten de scherpe kanten van het kapitalisme

bijvullen. Noch verkiezingsinstrumenten, noch parlamentsfracties zijn in staat een strategie en een tactiek te ontwikkelen om de macht van het gecentraliseerde kapitaal, het imperialisme en zijn reactionaire bondgenoten te kunnen overwinnen. Noch de klassieke burgerlijke partij (met het daarmee gepaard gaande parlementaire gebeuzel) kan de massa's duidelijk maken wat kapitalisme is, met zijn economische wetten, zijn uitbuiting en onderdrukking, zijn oorlogszucht, zoals het was in het verleden, vandaag is en morgen zijn zal. Noch zal door verspreide groeperingen en netwerken het ingewikkelde gevecht gewonnen kunnen worden tegen de dictatuur van de transnationale bedrijven, tegen de imperialistische staatsapparaten, tegen hun lakeien in landen onder imperialistische bezetting, tegen hun lakeien in landen onder de imperialistische overheersing van het neokoloniale type en tegen organisaties als de Navo. Nooit zullen samenwerkingsverbanden, netwerken of fracties zonder een duidelijk engagement in staat zijn de democratisch centralistische arbeiderspartijen, gebaseerd op eenheid van wil en actie, op meerderheid en minderheid, op praktische besluiten waaraan een ieder zonder uitzondering zich dient te houden, kunnen vervangen.

II. Een voorhoedepartij verbonden met de massa's

9. Alleen de werkende klasse kan het revolutionaire proces leiden en met succes, samen met haar bondgenoten, het gevecht aangaan voor nationale bevrijding en socialisme.

10. De partij van het nieuwe type is een voorhoedepartij. Het eerste doel van de partij van het bolsjewistische type is de ideologische verovering en de organisatie van de voorhoede van de werkende klasse, haar meest bewuste en meest vastberaden deel. Dat is het belangrijkste• , zei Lenin op het Tweede Congres van de Communistische Internationale toen hij de lessen samenvatte van het proces dat leidde tot de Oktoberrevolutie van 1917.

11. Maar Lenin voegt er onmiddellijk aan toe dat ook een tweede noodzakelijk doel dient te worden bereikt, namelijk het voor zich winnen van de arbeidersklasse en haar bondgenoten. Kon de eerste historische taak (het winnen van de klassenbewuste voorhoede van het proletariaat voor de Sovjetmacht en de dictatuur van en de dictatuur van de arbeidersklasse) niet worden volbracht, zonder de volkomen ideologische en politiek overwinning op het opportunisme en het sociaal-chauvinisme, “ de tweede thans voor ons actuele taak, het overbrengen van de massa's naar de nieuwe positie, die de overwinning van de voorhoede in de revolutie zal kunnen verzekeren, kan niet worden volbracht zonder dat men het linkse doctrinarisme liquideert, zonder dat men zijn fouten volledig overwint en er zich van losmaakt. • [\[51\]](#)

12. De communistische partij dient, net als de bolsjewistische partij zo voorbeeldig deed, een revolutionaire strategie en tactiek te combineren. Hoewel ondergeschikt aan de strategie, is een juiste tactiek, die rekening houdt met de specifieke omstandigheden, met de conjuncturele ontwikkelingen en met de actuele krachtsverhoudingen, cruciaal voor de communistische partijen om een grotere invloed te krijgen op het bewustzijn van de massa's.

In de huidige golf van anticommunisme en tegenover de verschrikkelijke agressiviteit van

het monopoliekapitalisme van de Verenigde Staten, de Europese Unie en hun bondgenoten, wordt de massalijn om de werkende klasse en haar bondgenoten te winnen, het permanente werk van de communisten onder de werkende massa's, een zaak van leven of dood voor de communistische partijen van vandaag. Het gaat hier over het werken in fabrieken, vakbonden, volkswijken, onder progressieve jongeren en onder vrouwen, en in landen waar zij bestaan onder de kleine en de middelboeren, in de bewegingen voor de verdediging van democratie, vrede en nationale bevrijding. Het gaat ook over de aanwezigheid in bewegingen voor de bescherming van het milieu en de natuurlijke rijkdommen die zwaar bedreigd worden door de anarchistische en destructieve ontwikkeling van het kapitalisme.

In de huidige omstandigheden is grotere soepelheid, meer openheid en meer zin voor tactiek noodzakelijk. Daardoor zullen we beter kunnen inspelen op de mogelijkheden die zich voordoen om beter bewust te maken, te organiseren en te mobiliseren, kortom, beter de communistische taken te vervullen.

13. Zoals Lenin al zei: Het volstaat niet om zichzelf ~avant-garde, voorhoede, te noemen. Men moet zo handelen dat alle andere groepen er zich rekenschap van geven en verplicht worden te erkennen dat wij voorop lopen. • [\[52\]](#) Teneinde de massa's te dienen en hun welbegrepen belang te vertolken, moet het voorhoededetachment, de organisatie, al het werk onder de massa's onderhouden, een beroep doen op al haar beste elementen, zonder uitzondering en bij iedere stap nauwkeurig en objectief onderzoeken of de band met de massa's levend blijft. Op deze manier en alleen zo, kan het voorhoededetachment de massa's opvoeden en vormen, hun belangen uitdrukken en hen leren zich te organiseren en de hele activiteit van de massa's te leiden naar een klassenbewuste politiek. • [\[53\]](#)

14. De Oktoberrevolutie heeft getoond dat, hoewel zij nationaal is in haar vorm, zij internationaal is van inhoud. Zij maakt deel uit van de emancipatiebeweging van de arbeidersklasse van de hele wereld. Het proletarische internationalisme is een fundamenteel element dat de communistische partijen onderscheidt van alle anderen. In de verschillende nationale strijdbewegingen van de arbeidersklasse, stellen de communisten die belangen voorop die onafhankelijk zijn van de nationaliteit en gemeenschappelijk zijn aan alle werkers ter wereld. Engels schreef: De proletarische emancipatie kan alleen een internationaal feit zijn, als u probeert er een gewoon (nationaal) feit van te maken, maakt u haar onmogelijk. • [\[54\]](#)

In het eerste decennium van de 21^e eeuw maakt de wereldwijde realiteit dit nog duidelijker. Het imperialisme strekt zijn tentakels overal uit en maakt de wereld onleefbaar voor de mensheid. Dat bevestigt de theorie die Lenin ontwikkelde over het imperialisme als hoogste stadium van het kapitalisme en maakt de taken die eruit voortvloeien op nationaal en internationaal vlak nog actueler.

15. Wanneer de communistische beweging ideologisch en organisatorisch verdeeld blijft dan zal het in de strijd tegen het monopoliekapitaal en tegen het imperialisme en voor het socialisme enorm veel moeilijker zijn om belangrijke en duurzame overwinningen te boeken. Zonder een eengemaakte en sterke communistische beweging, die zich duidelijk

onderscheidt van het reformisme, zullen de militante en volksbewegingen, die overal ontstaan “ we denken daarbij vooral aan Latijns-Amerika, het Midden-Oosten en aan de strijd tegen de Europese Unie en de Navo “ het slachtoffer worden van verwarring, desoriëntatie, manipulatie en uiteindelijk opgaan in het kapitalistische systeem.

16. Erkennen dat het karakter van de revolutie mondiaal is, kan niet leiden tot de conclusie dat revolutie in een afzonderlijk land onmogelijk is. Het kapitalistische en imperialistische systeem kent altijd een paar zwakke schakels. Iedere communistische partij moet in eigen land de revolutionaire organisatie en het revolutionaire bewustzijn ontwikkelen, ook al is het duidelijk dat de objectieve voorwaarden voor revolutie regionaal, continentaal en subcontinentaal met elkaar verbonden zijn.

17. Elke partij past op de aanwezige realiteit de marxistisch-leninistische principes toe in overeenstemming met de specifieke omstandigheden van haar land. In geen geval mag de specifieke situatie een voorwendsel vormen om de fundamentele ideeën van het marxisme-leninisme de rug toe te keren, zoals in de recente geschiedenis het geval was met het eurocommunisme. In de imperialistische landen heeft de strijd van de communistische partijen, op basis van een breed front tegen de monopolies en het imperialisme en voor democratie, maatschappelijke vooruitgang en vrede, de socialistische revolutie als doel. In de afhankelijke landen bouwen de communistische partijen een bondgenootschap tussen boeren en arbeiders als cel van het anti-imperialistische front. Terwijl zij de strijd voor het socialisme voor ogen houden, vervullen zij democratische en anti-imperialistische taken van de revolutie waar ze nog niet werden vervuld.

18. Het herstel van de eenheid van de internationale communistische beweging op basis van de beginselen van het marxisme-leninisme en het proletarische internationalisme is de dringendste taak van de verschillende communistische partijen. Om dat te realiseren moeten de communisten de leiding nemen van de arbeidersstrijd en de volksstrijd tegen het kapitalisme en het imperialisme. Bovendien moet deze eenheid gebaseerd zijn op de erkenning van de dankzij enorme opofferingen bereikte historische verworvenheden van de socialistische landen.

19. In dit perspectief kunnen en moeten we op verschillende niveaus van het internationale werk voortgang boeken: uitwisseling van ervaringen “ met name in het organiseren van de arbeidersklasse, de jongeren, de boeren en de vrouwen “ en analyses, coördinatie en gezamenlijk optreden, dialoog en discussie over onze ideologische identiteit en over de strategie van de anti-imperialistische en revolutionaire strijd. Tegelijkertijd moeten we onmiddellijk het internationale eenheidsfront van de werkers, de volkeren en de naties die slachtoffer zijn van interventie of bezetting opbouwen, tegen het kapitalisme, het imperialisme en de reactie.

20. Wij, communisten, zijn vast van plan trouw te blijven aan het marxisme-leninisme, de volksmassa's te organiseren met het oog op de veldslagen die het volk staan te wachten, vastberadenheid, een geest van opoffering en moed te tonen, om de 21^e eeuw te maken

tot de eeuw van nationale en sociale bevrijding, de eeuw van de overwinning van het socialisme.

Leve de idee en de zaak van de Grote Oktoberrevolutie!

Leve het marxisme-leninisme; leve het proletarische internationalisme!

Werkers van de wereld, verenig u!

Het communisme is de toekomst van de mensheid!

7 mei 2007

Deze resolutie werd op het Internationaal Communistisch Seminarie in Brussel aangenomen in het kader van een reeks bijdragen over de geldigheid en de actuele betekenis van de Oktoberrevolutie van 1917 in Rusland. Het seminarie ging door van 4 tot 6 mei 2007. Meer bijdragen zijn te lezen op www.icsbrussels.org. Meer info te bekomen bij ics@icsbrussels.org.

Lijst van ondertekenaars

Afghanistan, All Nation Movement for democracy and progress of Afghanistan

Argentinië, Partido de la Liberaci3n de Argentina

Bangladesh, Socialist Party of Bangladesh

België, Partij van de Arbeid van België

Brazilië, Movimiento Revolucionario 8 de Octubre (MR8)

Bulgarije, Party of Bulgarian Communists

Croatië, Socialist Workers Party of Croatia

Filippijnen, Communist Party of the Philippines

Finland, Communist Workers Party For Peace and Socialism

Frankrijk, PRCF - P3le de Renaissance Communiste en France

Frankrijk, URCF - Union des r3volutionnaires-communistes de France

Georgië, United Communist Party of Georgia

Griekenland, Communist Party of Greece (KKE)

Guatemala, Partido Guatemalteco del Trabajo

Haïti, Comit3 Initiative pour la Formation du Parti Communiste Haïtien (COIFOPCHA)

Hongarije, Hungarian Communist Workers Party

India, Socialist Unity Centre of India (SUCI)

Italië, Rete dei Comunisti

Letland, Socialist Party of Latvia

Libanon, Parti Communiste Libanais

Litouwen, Communist

Litouwen, Socialist Party of Lithuania

Mexico, Partido Democritico Popular Revolucionario (PDPR)

Mexico, Partido Popular Socialista de Mexico

Nederland, Nieuwe Communistische Patij van Nederland

Nepal, Communist Party of Nepal (Marxist-Leninist)

Nepal, Nepalese Peoples Progressive Forum

Oekraïne, Union of Communists
Oostenrijk, Kommunistische Initiative Osterreich
Palestina, Democratic Front for the Liberation of Palestine
Peru, Partido Proletario
Puerto Rico, Refundacion Comunista
Rusland, Communist Workers Party of Russia - Party of Communists of Russia
Servië, Movement of Yugoslav Workers “ Serbia (RSUY)
Servië, New Communist Party of Yugoslavia (NKPJ)
Slowakije, Communist Party of Slovakia
Spanje, Partido Comunista de los Pueblos de España
Spanje, Union Proletaria
Syrië, Syrian Communist Party
Tsjad, Action du Tchad pour l’Unita et le Socialisme (ACTUS)
Tunisië, Parti Communiste Ouvrier Tunisien
Tunisië, Parti du Travail patriotique et démocratique de Tunisie
Turkije, Communist Party of Turkey
Venezuela, Partido Comunista de Venezuela
Verenigd Koninkrijk, Communist Party of Great Britain (Marxist-Leninist)
Verenigde Staten van Amerika, Freedom Road Socialist Organization (FRSO)
Wit-Rusland, Communist Party of the Soviet Union
Zuid-Afrika, South African Communist Party (SACP)
Zwitserland, Les communistes, Parti communiste genevois

1 augustus 2007